

בעקבות המאמר על הטיפול המונע במאסטיטיס

טובה יותר, לפתור בעיה כזו? ידוע לי על אותו ניסוי בהרתחת הגביעים והקמצים בסודה. הניסוי נערך בקשר לשאלה — האם תחזקנה הגומיות מעמד בהרתחה זו; יתכן שהניסוי לא נמשך די צרכו על מנת לוודא כיצד מושפע הגביע עצמו. כמו כן יתכן וביחס לשאלות אחרות, הקשורות למיכון, היה צריך אותו המומחה (שלא היה כל צורך להסתיר את שמו, כיוון שכל בוקר יודע יפה למי היתה הכוונה) להיוועץ באנשי מקצוע מאותו שטח. למאסטיטיס סיבות וגורמים רבים, המשתלבים זה בזה, ואולי קשה לאדם אחד להתמחות בכל צידיה של בעיה כאובה זו. ומוטב לו להעזר באנשים אחרים. ידוע לי, כמו כן, שמומחה זה קשור עם אנשי מקצוע רבים בשטחים השונים, הנוגעים למאסטיטיס. מאידך, ידוע לכולנו שלמרות הקושי הכ"ר בשיתוף פעולה עם אותו מומחה, עדרים רבים ניצלו הודות לטיפולו בהם.

המיכון מהווה רק חלק מבעיית המאסטיטיס, חלק שאין לזלזל בו, אך אין זה הכל, ואם שגה אותו מומחה, הרי הוא רק בשר דם. להבא, מוטב שכל אותם חילוקי-דעות בין המומחים והמדריכים יבוררו ביניהם ולא מעל דפי הירחון בצורה בה הם עלולים להסב נזק יותר מאשר תועלת. אנחנו הבוקרים איננו אנשי מדע ואף לא חוקרים ואנא — אל תביאנו במבוכה, ועל כך תבואו על התודה.

אלכסנדר גרינמאן

משמר דוד, פברואר 1965

בדרך כלל נוהג אני לקרוא בעיון את מאמרי ריו של הח' חי הברון וזאת מתוך הסיבה הפשוטה שהבעיות המועלות ב"מסביב למיכון" הן לא פעם גורליות לגבינו, הבוקרים. אך נראה לי שהפעם הפריז במקצת הח' הברון.

בעיית המאסטיטיס היא כיום אחת הבעיות הכאובות של הבוקר, אם לא הכאובה שבהן, ואין צורך לעמוד שוב על הנזקים הכבדים הנגרמים לנו שנה שנה ועל עגמת הנפש הנגרמת לנו כשהטובות שבפרותינו יורדות מתנובתן תוך יום, ולכל אחד מאיתנו דוגמאות כאלו לאין ספור.

אין לי כל ספק שרק טובתנו היתה לנגד עיניו של הח' הברון במאמרו האחרון, אך לצערי נראה לי שהוא לא הצליח בכך ואף גרם נזק. הבוקר הפשוט, העושה את עבודתו היומית השחורה והקשה בדרך כלל, לא שייך לחוג גומרי האוניברסיטאות והמכללות למיניהן ולפיכך אין הוא מסוגל לשפוט את העצות הרבות הניתנות לו, אלא לפי ההגיון הפשוט. ולכן נעזר הוא באנשי מקצוע אשר הקדישו שנים של למידה ומחקר בבעיות הענף.

האם חשב הח' הברון על הנזק שהוא גורם במעשהו האחרון? כיצד נוכל אנו הבוקרים הפשוטים להכריע בין השניים ולקבוע איוו שיטה טובה יותר לטיפול בנגע המאסטיטיס? המומחה האחד משמיץ את משנהו מעל דפי עתוננו, ועד היכן נגיע בדרך זו?

יתכן, אמנם, שאותו מומחה עליו מדבר הח' הברון שגה, אולם — האם אין אפשרות אחרת,

★

פסיכולוג לבעלי-חיים חקר את התנהגותן של פרות חלב, כשהעבירו אותן משיכון ברפת עמדות רגילה לשיכון חופשי, ללא כליאה בסגרים (לסככות). הוא מצא שפרות בגיל חסויים הסתגלו אך תוך קשיים לסביבה החדשה. החיים ברפת הרגילה, שהצטיינו במשטר של רציפות וסדר, היו נוחים לבהמות ורגועים. לעומת זה, החיים במשטר חפשי, ללא עמדות קבועות, היו כרוכים בתחרות וב"התנגחות" על עמדות בסולם החברתי. במבכירות, שהוחזקו בתאים משותפים עד לכניסתן לעדר החולבות, לא הורגשו הקשיים הפסיכוכימיים, כשהתחילו להרגיל אותן לביתן החליבה ולשיכון החדש. בפרות חסרות-קרניים לא הופיעו ההפרעות מסוג הנ"ל (כשהועברו מהשיכון הרגיל בעמדות קבועות לשיכון חופשי).